

Надпишите пытаніе. Съ какъвъ дѣль на слово-то сж исказаны тута сказуемы-ты въ двѣ-тѣ прѣдложенія? Отъ које врѣмѧ сж тиа глаголи? Кждѣ имъ ю спомагателныи глаголъ?

Правило. Глаголи-ти, въ третиє-то лице юед. и мн. б. на прѣминжло неопрѣдѣлено врѣмѧ и на одавна прѣминжло, чисто изоставяеть спомагателныи глаголъ (ю, сж).

Задатки. Іѣдно дѣти учило добрѣ уроци-ты сї та родителю-ти му го обычали много. — Іѣдна дѣвойка брала цвѣти въ ѹедиже градинѣ. Намѣрѣте глаголы-ты на тиа прѣдложенія. Покажите въ какъ врѣмена сж, и какъ можтъ да ся изрѣкѣтъ съ спомагателныи глаголъ. Направите и вѣ три прѣдложенія, въ които да ся подразумѣва спомагателныи глаголъ.

32. „Чакай ты, дѣдо.“ Тута свазуемо-то ю чакай; прѣдмѣтъ-тѣ на слово-то ю лично-то мѣстоименіе ты, а дума-та дѣдо ю звателна рѣчь. Звателна-та рѣчь нѣма пытаніе въ прѣдложение-то, та затова и ся отѣлava отъ прѣдложение-то съ запятж.

Правило. Кога въ ѹедно прѣдложение ся вна-сна звателна рѣчь, та ся турна между запяты; а когато звателна-та рѣчь ся намира въ начяло-то или на краю на ѹедно прѣдложение, тогава ся отѣлava отъ него съ запятж.

Задатка. Намѣрѣте звателны-ты думы въ долни-ты прѣдложенія и турѣте, бѣлѣзы за правописаніе, кждѣто трѣбова.

Богданъ рекль на брата си Радоje слушай мя добрѣ. — Дойди ты Пятко довечера у дома азъ съмъ си тукъ днесь. — Днесъ учитель-тѣ каза на брата ми Горане научи урока си по-добрѣ той не ю тако мѣчниж. Іѣдинъ ученикъ рекль ча учителла си истлько-вой ми тжѣж думъ учителю.